

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1958/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.228/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Frank Evelyn ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.228/2025/3. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.417/2024/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, hivatkozva az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiakban foglalható össze.
- [3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 22.P.104.568/2013/335. sz. ítéletével az indítványozó édesapa és volt házastársa házasságát felbontotta, és kiskorú gyermeküket az édesanya gondozásába helyezte. A házasság felbontása és járulékai iránti perben a bíróság a gyermek pszichológus szakértői vizsgálatára klinikai mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia és neurológiapszichológia szakképesítéssel rendelkező igazságügyi szakértőt (Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Orvosszakértői Intézete) jelölt ki, akinek szakértői véleményére, megállapításaira a bíróság döntése alapjaként bizonyítékként hivatkozott.
- [4] Az indítványozó az elsőfokú polgári per (bontóper) folyamatban léte alatt (2018. szeptember 10-én) a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara (a továbbiakban: Kamara) előtt fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezte a szakértővel szemben, kompetenciavétség és más szabályok megsértése, valamint késedelemmel megvalósult fegyelmi vétség elkövetése miatt.

- [5] A Kamara fegyelmi bizottsága 2018. november 19-én kelt határozatával döntött a fegyelmi tanács kijelöléséről. Az indítványozó 2019. február 14-én a fegyelmi eljárás kezdeményezésére vonatkozó kérelmét további jogsértésekre való hivatkozással egészítette ki. A fegyelmi bizottság 2019. július 18-án kelt határozatával indokoltnak találta az eljárási szabályszegések (például a szakértő késedelme) vonatkozásában a fegyelmi eljárás lefolytatását, és egyben a megindított fegyelmi eljárást a házasság felbontására irányuló polgári per folyamatban léte miatt felfüggesztette. A kompetenciavétség tárgyában viszont a fegyelmi tanács 2021. február 25-én kelt határozatában a fegyelmi eljárás megindítását megtagadta. Mivel az indítványozó nem jelezte, hogy a házasság felbontása tárgyában a per jogerősen befejeződött, a fegyelmi tanács 2021. július 15-én döntött a fegyelmi eljárás felfüggesztésének megszüntetéséről, a tárgyalás kitűzését azonban a veszélyhelyzetre tekintettel elhalasztotta. A fegyelmi bizottság ezt követően két alkalommal (2023. február 8-án és 2023. március 20-án) módosította a fegyelmi tanács összetételét, majd 2023. május 30-án kelt határozatával megindította a fegyelmi eljárást. A fegyelmi tanács a felek kérelmére két alkalommal halasztotta el a kitűzött tárgyalást. Végül határozatával a fegyelmi eljárás alá vont szakértőt felmentette. Az indítványozó ezt követően fordult bírósághoz, keresetében kérte a fegyelmi tanács határozatának megsemmisítését és új eljárásra kötelezését.
- [6] A Fővárosi Törvényszék 102.K.701.417/2024/31. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A törvényszék mindenekelőtt meghatározta eljárásának és döntésének keretét: a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 5. § (2) bekezdése és az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 126. §-a alapján arról kellett döntenie, hogy a támadott közigazgatási határozat alaki és anyagi jogi szempontból jogszerű-e. E körben a törvényszék hangsúlyozta, hogy döntésében nem kell kitérnie a kompetenciavétség állított sérelmére, mivel azt a kérelmet a bíróság 102.K.703.409/2021/22. számú ítéletével jogerősen elutasította. Ezzel összefüggésben utalt arra is a törvényszék, hogy a kompetenciavétséggel kapcsolatos kifogásait sem a fegyelmi tanács, sem pedig a törvényszék nem vizsgálhatta. A törvényszék a továbbiakban az indítványozó által megjelölt eljárási hibákat egyenként vizsgálta. Először azt hangsúlyozta, hogy a fegyelmi tanács kijelölését követően a kezdeményezésben foglaltak nem változtathatóak meg [Szaktv. 108. § (3) bekezdése]. A jelen esetben ez a határidő 2018. november 19. volt, mert ekkor rendelkezett a fegyelmi tanács elnöke a tanács kijelöléséről. A törvényszék megállapította, hogy ezen határnapot követően az indítványozó által benyújtott kiegészítéseket a fegyelmi tanács jogszerűen hagyta figyelmen kívül, amely határozatából ki is tűnik.
- [7] Mivel a Szaktv. nem írja elő kötelezőként a jegyzőkönyv megküldését, a fegyelmi tanács emiatt sem követett el jogszabálysértést, ráadásul az indítványozó azt az eljárás során nem is kérte. A törvényszék az eljárás során készült jegyzőkönyvet és

érdemi döntés tartalmát is megvizsgálta, azokkal kapcsolatban szintén nem talált jogellenességet. Eszerint jogszerű a fegyelmi tanács eljárása akkor, ha a fegyelmi tanács elnöke valamely résztvevő hozzászólásának a terjedelmét korlátozza, ez a Szaktv. 116. § (1) bekezdésének megfelelő tárgyalásvezetésnek minősül. Végül az eljárás elhúzódásával kapcsolatban a törvényszék rámutatott: az indítványozó e jogsértésre csak általánosságban hivatkozott, azonban nem jelölt meg olyan eljárási jogszabályt, vagy olyan eljárási cselekményt, amelyre tekintettel határidő túllépése történt, továbbá nem fejtett ki konkrét jogsérelmet ezzel kapcsolatban. A törvényszék álláspontja szerint az indítványozó maga is hozzájárult az eljárás elhúzódásához, ugyanis a polgári pere befejezéséről a fegyelmi tanácsot – a külön felhívás ellenére – nem tájékoztatta. Az eljárás elhúzódásához mindezek mellett egyéb körülmények is hozzájárultak, például a felek kérelmére a tárgyalás egy-egy alkalommal elhalasztásra került. A törvényszék ezek alapján indítványozó keresetét mint alaptalant elutasította.

[8] Az indítványozó e döntéssel szemben a Kúriához fordult, felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.III.37.228/2025/3. számú végzésével megtagadta. Döntésének *ratio decidendi*-je szerint „[ö]nmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítékok támadott ítélet szerinti mérlegelésével és a bizonyítékok újraértékelését kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadásához” (lásd: Indokolás [53]). A Kúria megállapítása szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelme megismételte a korábbi keresetében foglaltakat, az egyes eljárási szabálysértések vonatkozásában. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében megvizsgálta az alperes által feltárt tényállást és értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amely során kialakított álláspontja és az abból levont következtetések kiderülnek a határozat indokolásából. Az, hogy az indítványozó nem értett egyet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményeként alkalmazott mérlegelésével, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadásához. Az indítványozó nem tett eleget a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a Kúria egyéb döntéseiben megjelent elvi jelentőségű megállapítástól való eltérés bemutatásának sem.

[9] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, amelyben a Kúria Kfv.III.37.228/2025/3. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.417/2024/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, hivatkozva az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére.

[10] Az indítvány szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása során túlterjeszkedett a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti követelményeken, amely *contra legem* és így *contra constitutionem* döntést eredményezett. Ezen túl az indítvány szerint a Kúria végzése nem tartalmaz érdemi indokolást, mivel a befogadási kérelmet

„nem vonatkoztatta az alapul fekvő jogvitára” és a „kérelemben foglalt érveket nem ütköztette érdemben a jogerős ítéletben foglaltakkal.” Mindez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét okozta. A Kúria az indítványozó szerint nem nyújtott hatékony jogvédelmet a számára.

- [11] A Fővárosi Törvényszék ítéletével szintén ezen alaptörvényi rendelkezéseket sértette meg. A felülvizsgálati kérelemhez hasonlóan az indítványozó az Alkotmánybírósághoz küldött beadványában is azt sérelmezte, hogy a törvényszék előtt nem tárhatta fel a kompetenciavétéssel összefüggő panaszait, a törvényszéki jogértelmezés ebben a körben *contra constitutionem* döntést eredményezett. Ezen túl az indítványozó alkotmányjogi panaszában újra a fegyelmi tanács eljárását problematizálta, azt állítva, hogy ügyében az eljáró tanács nem vizsgálta minden panaszszöveget, és a törvényszék sem nyújtott érdemi jogorvoslatot; továbbá döntésének indokolása sem elegendő. A fegyelmi tanács öt és fél éves eljárása álláspontja szerint nem tesz eleget az észszerű határidő követelményének, ami miatt az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való joga sérült. A Fővárosi Törvényszék „kritika nélkül átvette” a fegyelmi tanács érveit, így több panaszszöveg vizsgálata kívül maradt. Sem az eljárás elhúzódása miatt, sem a panaszszövegek hiányos vizsgálata miatt a törvényszék nem biztosított hatékony jogvédelmet.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerint folytatott eljárásában mindenekelőtt az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdésében meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogi képviselő a Kúria végzését 2025. május 13. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig határidőben, 2025. július 8. napján terjesztette elő, elektronikus úton. Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazását csatolta.
- [14] Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt közigazgatási per felperese volt – fennáll.
- [15] 3.2. Az indítványozó panaszában a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletét is támadta. Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB

végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]]. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék ítéletét külön alkotmányjogi panasszal megtámadta, amelyet az Alkotmánybíróság, egyesbíróként eljárva, 2025. május 26-án kelt, IV/1223-2/2025. számú végzésével amiatt utasított vissza, mert a Kúria felülvizsgálati eljárása folyamatban volt [Ügyrend 32. § (3) bekezdése]. Ugyanakkor a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.417/2024/31. számú ítéletének alaptörvényellenessége a Kúria végzésén keresztül vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]–[31]; 3319/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [25]–[27]}.

- [16] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetők, ekként azokra alapozható alkotmányjogi panasz.
- [17] Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem követelményének eleget tesz.

- [18] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát, azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2012. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [19] Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított panaszelem érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.

- [20] 3.3.1. Az Alkotmánybíróság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte. Az Alkotmánybíróság már gyakorlattal rendelkezik a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] részjogosítványát képező észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való joggal kapcsolatban {lásd legutóbb: 3052/2025. (II. 14.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [68]–[75]}. Az Abh.-ban foglaltakhoz képest képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem vetődött fel ebben az esetben. Az Alkotmánybíróság szintén kiterjedt gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] összefüggésben: az önkényes jogalkalmazás tilalmára nézve például a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában; a hatékony jogvédelemre nézve például a 3153/2016. (VII. 22.) AB határozatában, 22/2014. (VII. 15.) AB határozatában; az indokolt bírói döntéshez való jogra nézve például a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában. Ezen határozatokban

foglaltakhoz képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az indítványozó nem vetett fel jelen esetben.

- [21] 3.3.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye. A vizsgálatot először a Kúria Kfv.III.37.228/2025/3. számú végzésére, majd a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.417/2024/31. számú ítéletére nézve végezte el a testület.
- [22] 3.3.2.1. A Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét azért állította az indítványozó, mert álláspontja szerint a Kúria nem megfelelően értelmezte a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadását megalapozó szabályait. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a]nnak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül” (lásd például: 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]). Jelen esetben az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében hozott jogértelmezését vitatta, anélkül azonban, hogy a szakjogi érvelésen túl megjelölte volna azokat az alkotmányjogilag értékelhető érveket, amelyek miatt a kúriai döntés megsértette a *fair*, méltányos és kiegyensúlyozott eljáráshoz való, Alaptörvényben elismert jogát. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indoklási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni (lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]). Jelen esetben a Kúria végzésében érdemi indokát adta annak, hogy miért jutott arra a következtetésre, hogy a felülvizsgálati kérelmet vissza kell utasítani (Kúria végzése, Indokolás [43]–[50]).
- [23] 3.3.2.2. A Fővárosi Törvényszék ítéletének alaptörvény-ellenességét az indítványozó több okból állította. Elsőként az észszerű határidő követelményének fegyelmi tanács által történt megsértésére hivatkozott, amit a hatékony bírói jogvédelem sérelmével hozott összefüggésbe. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy „nem áll rendelkezésre olyan jogkövetkezmény, amelynek alkalmazása képes lenne orvosolni vagy enyhíteni önmagában az eljárás elhúzódásának a tényét. [...] A megsemmisítés hatása ellentétes lenne az elérendő céllal: azt eredményezné, hogy a már hosszúra nyúlt eljárás még tovább folytatódik és húzódik. Ebben a helyzetben az Alkotmánybíróság csupán jelezni képes az észszerű határidőn belüli ügyintézés jelentőségét. Ez a konkrét ügyben csak egyfajta morális elégtételt jelenthetne az indítványozó számára” (Abh., Indokolás [97]–[98]). Erre tekintettel ez a jelen ügyben nem alapozza meg a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét, különös tekintettel

arra, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolásában az elhúzóásra vonatkozó minden körülményt részletesen értékelt (lásd: [65] indokolási pont).

- [24] Az indítványozó azt is állította, hogy a Fővárosi Törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételege nem merült fel, a Fővárosi Törvényszék ugyanis minden, indítványozó által állított eljárási sértést külön-külön, részletesen vizsgált, ítéletében számot arról a kereset elutasításának indokáról. Az alkotmánybíróági gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy „önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [25] Végül az indítványozó arra is hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmével kapcsolatban, hogy a Fővárosi Törvényszék önkényes döntést hozott.
- [26] Jelen ügyben megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék az irányadó jogszabályok alapján hozta meg döntését, indokát adta annak, hogy miért és hogyan alkalmazta az indítványozó ügyében az irányadó jogszabályokat. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételegét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó által felhozott érvek alapján az eljáró bíróságok döntései tekintetében nem merül fel az alaptörvény-ellenesség kételege, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak a következetes bírói gyakorlat szerinti értelmezését követték.
- [27] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutottak a döntéseikben foglalt eredményre. Így a támadott bírói döntések az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételegét (tekintettel arra, hogy annak kapcsán nem merül fel a *contra legem* jogalkalmazás kételege), és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vet fel, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana.
- [28] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.

- [29] 4. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Abtv. 29. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró